

Orhan Gazi İmaret'i'nin içinden bir görünüş

camileri içinde ilk örneklerden biri olarak önemlidir. Harim duvarlarının iç kısımları birer eyvan gibi 2,40 m. derinliğinde oyulmak suretiyle daha geniş bir iç mekân elde edilmiş, duvarların kitlesel görüntüsü hafifletilmiştir. Bu şekilde oluşturulan kalın köşe duvarları üstüne oturtulan sivri kemerlerin taşıdığı kubbeye geçiş basit üçgen yüzeylerle sağlanmakta, sekizgen biçimli dar bir kasnak üzerinde 9,50 m. çapında basık bir kubbe bulunmaktadır.

Yan silindirik kesitli mihrabı da sade olup önünde yüksekçe bir seki yer almaktadır. Caminin ön cephesinin iki yanındaki yüksek kürsülü, silindirik gövdeli, tek şerefeli taş minareler üslûp bakımından yapının mimarisine uymamaktadır. 1882 tarihli fotoğraflarda minareler mevcut değildir. Bu iki minare ahşap son cemaat yeriyile birlikte daha sonra inşa edilmiş olmalıdır. Yapının asıl minaresi, 30 m. ilerisinde kuzeyindeki bir kayanın meydana getirdiği platformun üzerinde yükselir. Harap durumdaki minarenin kalın, çokgen biçimli alçak gövdesinin üstünde alt kısmı testere dişi şeklinde stalaktitli şerefe yer almaktadır.

Camiden oldukça uzakta bulunan imaret de çok harap durumda olup kanat mekânları ve son cemaat yeri tamamen yok olmuştur. Bunun zâviyeli (tabhâneli) tipte bir yapı olduğu anlaşılmaktaysa da yan kanadı meydana getiren tabhâne odaları yıkılmış, sadece ana eksen üzerinde bulunan, geçişleri Türk üçgenleriyle sağlanmış, kasnaklı, tuğla kubbelerin örttüğü iki mekân sağlam kalmıştır. Tabhâne odalarının üstü tonozla örtülü olmalıdır. Yapı taş ve tuğla kullanılarak inşa edilmiştir, bazı yerlerinde antik ve Bizans devşirme parçaları bulunmaktadır. Duvarlar nöbetleşe üç sıra kesme taş, üç sıra tuğla şeklinde örülmüştür. Binanın kuzey cephesindeki cümle kapısı yuvarlak kemerli siğ bir nişin için-

de yer alır. Bu kemerin içinde bulunan kitâbe yuvasının içi boştur. Harim geniş bir kemerle ikiye ayrılmış dikdörtgen bir mekân halindedir. Bunlardan kuzey tarafta-kinin orta sofa, dört adet dikdörtgen pencere vasıtasıyla ışık alan güney parçasının ise namaz mekânı olduğu bellidir. Mevcut kemer başlangıcı izlerinden yapının kuzey kısmında eskiden beş bölümlü bir son cemaat yerinin bulunduğu belli olmaktadır. Yapının alçı mihrabında, büyük kemerin iç ve güney yan yüzünde ve ibadet mekânının kubbe geçişinde çok renkli malakârî bezemeler yer alır. Aşırı derecede tahrip olmuş durumdaki bu süslemelerde birtakım motiflerin yanı sıra yoğun biçimde rûmî kıvrımları görülmektedir. Yine çok harap olan mihrap nişinin mukarnas yaşmaklı olduğu ve iki kenarını ince sütüncülerin sınırladığı anlaşılmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Necmi Güney, *Bilecik Tarih ve Coğrafya Etüdü*, Bilecik 1937, s. 36; Hüseyin Orak, *Türkiye Kılavuzu*, Ankara 1946, I, 553-554; K. Erdmann, "Weitere Nachträge zu den Beobachtungen auf einer Reise in Zentral Anatolien", *Archäologischer Anzeiger*, Berlin 1957, sütun 363-364, rs. 2; Aptullah Kuran, *İlk Devir Osmanlı Mimarisinde Cami*, Ankara 1964, s. 16-20, rs. 16-19; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârîsi I*, s. 30-34, 36-41, rs. 35-43, 47-53; a.mlf., "Orhan Gazi Devrinde Mi'mârî", *Aİİ İlahiyat Fakültesi Yıllık Araştırmalar Dergisi*, I, Ankara 1957, s. 140-144, rs. 46-52; G. Goodwin, *A History of Ottoman Architecture*, London 1971, s. 18-20, rs. 5-7; Sabih Erken, *Türkiye'de Vakıf Abideler ve Eski Eserler*, Ankara 1977, II, 57-67; Yıldız Demiriz, *Osmanlı Mimarisinde Süsleme I: Erken Devir 1300-1453*, İstanbul 1979, s. 234-235, rs. 110-114; Oktay Aslanapa, *Osmanlı Devri Mimarisi*, İstanbul 1986, s. 5-6; Semavi Eyice, "İlk Osmanlı Devrinin Dini-İçtimai Bir Müessesesi: Zaviyeler ve Zaviyeli Camiler", *İFM*, XXXIII (1962- 63), s. 34-35.

ENİS KARAKAYA

ORHAN GAZİ KÜLLİYESİ

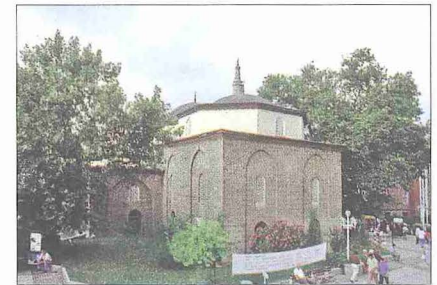
Bursa'da XIV. yüzyılın
birinci yarısında inşa edilen
ilk Osmanlı külliyesi.

Bizans döneminde kale içinde sıkışmış küçük bir kasaba görünümünde olan Bursa'nın fetihten sonra büyütülmesi sırasında Gökdere'nin yatağı değiştirilerek elde edilen araziye ilk olarak cami, medrese, imaret-zâviye, han, hamam ve mektepten oluşan Orhan Gazi Külliyesi yaptırılmıştır. Etrafı çevrilen külliyesinin duvarları daha sonra bütün aşağı şehri koruyacak şekilde genişletilmiştir; bu duvarlar belgelerde "aşağı hisar" diye anılmaktadır. Külliye binalarından cami, han ve hamam (Aynalı Çarşı) ayakta olup bakımlı durumdadır.

Medresenin yerine bugünkü belediye da-iresi yapılmış, yanında da Hudâvendigâr Valisi Mahmud Celâleddin Paşa tarafından bir bahçe tanzim edilmiştir. Mektep 1855 depreminde tamamen yıkılmış, imaret ve ambar depremde az zarar gördüğünden tamir edilmişse de günümüze ulaşmamıştır. Ancak imaretin 1906-1907 tarihinde mevcut olduğu, belediye dairesinin alt tarafında bulunduğu, talebelere ve fakirlere ekmek, pilâv ve zerde verildiği kaydedilmektedir (Hasan Tâib, s. 24-25).

Cami. Bursa'da zâviyeli / tabhâneli planda yapılan ilk eser olan Orhan Camii mihrap ekseninde arka arkaya iki kubbeye, yanlarda iki adet eyvana ve son cemaat mahalline sahiptir. Beden duvarları silisli moloz taş ve tuğla ile işlenmiş, aralarına düşey tuğlalar konularak duvarların düzgün görünmesi sağlanmıştır. Duvar yüzeyleri, her cephede zeminden kirpi saçağa kadar iki adet sivri kemerli silmeyle hareketlendirilerek içlerine tek veya altı üstlü iki pencere açılmıştır. Kirpi saçakla çevrelenen beş gözlü, sivri kemerli son cemaat yeri revakının iki yandaki bölümleri aynalı tonozla, diğerleri kubbe ile örtülüdür. Ortadaki bölümün kubbesi diğerlerinden daha yüksek tutularak Türk üçgenlerine oturtulmuş, kemer ağzının tuğla süslemeleri de iyice belirtilmiştir. Kemer gergileri aslında meşe ağacından iken Mimar Leon Parvillée'nin 1864 yılında yaptığı onarımda Fransız tipinde kamalı demirlere dönüştürülmüştür. Revakın iki ucu devşirme sütun ve başlıklara oturan ikiz sivri kemerli olup tuğla süslemeli alınlıklarla yan cephelerde tuğladan güneş kursu motifleri işlenmiştir. Beden duvarları almasıık iken son cemaat yerinin ayakları tamamen kesme taştan, üst tarafı da üç sıra tuğla, bir sıra kesme taşla örülerek binanın ön cephesine âbidevî bir görünüş

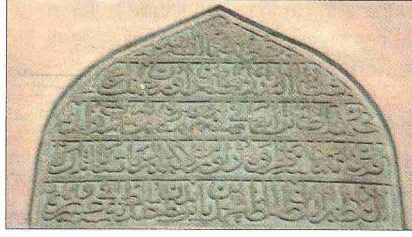
Orhan Gazi Camii - Bursa

kazandırılmıştır. Caminin kuzeydoğu köşesinde yer alan minarenin on basamağı küfeki olup buraya kadarki kısım ilk minareye aittir, bundan sonrası kaygan taş kaplıdır ve XVII. yüzyıldan kalmadır. Kurşun kaplı külâh 1899'da somaki taştan yeniden yapılmıştır.

Cümle kapısının basık kemeri üzerinde bulunan, Selçuklu sülûsüyle Arapça yazılmış kitâbeden, caminin 740 (1339-40) yılında Orhan Bey tarafından yaptırıldıktan sonra Karamanoğlu II. Mehmed Bey eliyle 816'da (1413) yakıldığı, 820'de (1417) Çelebi Sultan Mehmed'in işaretiyle Vezîr-i kebîr Bayezid Paşa tarafından mâmur hale getirilmesinin emredildiği anlaşılmaktadır. 1904 yılında Vali Reşid Mümtaz Paşa tarafından doğu duvarının ortasındaki pencere bozularak bir kapı açılmıştır. Bu tâdilâtın bir kitâbesinin olduğu eski fotoğraflarında görülmekteyse de daha sonra kaybolmuştur. Cümle kapısından ulaşılan ufak bir kubbe ile örtülü holün sağında ve solunda iki küçük oda yer almaktadır. Sağdaki oda, 1863'te Ahmed Vefik Paşa'nın Hudâvendigâr müfettişliği döneminde kütüphaneye dönüştürülmüş ve 1969 yılına kadar Orhan Kütüphanesi olarak kullanılmıştır. Soldaki oda ise minare merdiveni sahanlığı ile kurşunluğa çıkış merdivenine geçiş sağlamaktadır. Zemini girişle aynı seviyede olan ve sofa olarak adlandırılan ilk mekânda pendentifler üzerine oturan sekizgen kubbenin kasnağında Türk üçgenleri ve pencereler bulunmaktadır. Sağında ve solunda yer alan kubbeli eyvanların zemini ise yaklaşık yarım metre yükseklikte tutulmuştur.

Dört basamakla çıkılan mihrap bölümünü örten hafif oval biçimli kubbe iri Türk üçgenli ve tromplu sekizgen kasnağa oturmuştur. Kubbenin göbeğinde bulunan süslemenin eteklerinde esmâ-i hüsnâdan

Orhan Gazi Camii cümle kapısı üzerindeki kitâbe

bazı isimler, mihrabın taç kısmında sülûsle müsenna olarak kelime-i tevhid yazılmıştır. Daha yukarıda kubbe eteğinde mihrap âyetinin çok değişik bir uygulaması olarak sülûsle "Kâle'llâhu teâlâ küllemâ dehaile aleyhâ Zekerîyye'l-mihrâb" âyeti, devamında çiçekli küfî yazı ile, "Vecede indehâ rızkan kâle yâ Meryemü ennâ leki hâzâ kâlet hüve min" kısmı, bunun devamında satrançlı küfî yazı ile, "İnnallâhe yerzuku men yeşâu bi-gayri hisâb" yazılmıştır (Âl-i İmrân sûresi 37. âyetinin son bölümü). Mihrap nişinde bir madalyon içinde nefis bir şekilde istiflenmiş aynalı sülûs yazı ile İsrâ sûresinin 84. âyeti yer almaktadır. Aynı biçim ve düzenlemeyle Bursa Ulucamii ile Hudâvendigâr Camii mihrabında da yer alan bu yazı 2004 onarımlarında mihrap hücresinin raspa edilmesiyle ortaya çıkarılmıştır. Yedi katlı mukarnaslı kavsaranın koltukları erken dönem Osmanlı süsleme sanatında çok kullanılan rûmî, palmet motifleri ve lotus çiçekleriyle süslenmiştir. Hemen altında ince bir friz halinde besmele ve mihrap âyeti yer alır. Orhan Gazi Camii'nin mihrabı başlıklı sütunçeleri, mukarnaslı kavsarası, kavsaranın koltuklarındaki stilize bitkisel motifleri, geometrik süslemeli geniş bordürü ve dış bordürdeki mukarnas dizisiyle klasik Osmanlı mihrabı formundadır ve Yıldırım Camii, Ulucami, Hudâvendigâr Camii mihraplarına örnek teşkil etmiştir. Ancak yan bordürlerindeki mukarnaslar ve süsleme frizlerindeki geometrik motifler hep kabartma olarak yapıldığı için XIX. yüzyılda gerçekleştirilen barok süsleme tarzındaki değişiklikler sadece taç kısmına uygulanabilmiş, dolayısıyla Orhan Gazi Camii mihrabının orijinalliği ötekiler kadar bozulmamıştır. Mihrap yazılarının altında "Hâfiz Hamdi" adı ve 1281 (1864-65) tarihi vardır. Mihrabın doğusunda bir madalyon şeklinde istiflenmiş Nebe' sûresinden bir parça yazılmıştır.

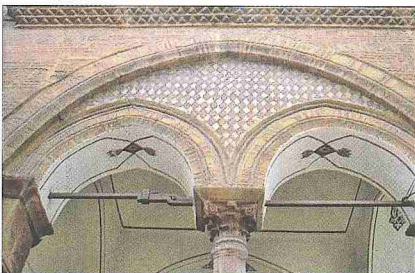
Emir Hanı. Külliye gelir getirmesi amacıyla Bursa Ulucamii'nin kuzeydoğu köşesinde fetihten sonra at pazarının kurulduğu bölgeye inşa ettirilmiştir. Belgelerde Bezzâzistan, Eski Bezzâzistan, Bey Hanı, Sultan Hanı, Kervansaray gibi isimlerle de geçmektedir. Bina, kesme taş ve tuğladan örülmüş kalın ayaklara oturan beşik tonozlarla örtülü revaklarla çevrili iki katlı, avlulu, altta otuz altı, üstte otuz sekiz olmak üzere toplam yetmiş dört adet depo ve dükkândan ibarettir. Dükkânlar ve depolar da tonozlu olup sadece birinci kat revakının dört köşesinde birer kubbe vardır. Ulucami inşa edilirken hanın ahırları toprakla doldurularak doğu minaresinin altında kalmıştır. Han 951 (1544) yılında yanmış, 1044'te (1634) tamir edilmiş, 1085 (1674) depreminde kapısı yıkılmış, 1203'te (1788) tekrar yanmış, 1855 depreminde zarar görmüş, 1958'deki büyük çarşı yangınında harap olmuş ve 1962-1963 yıllarında yapılan tamirâtı ile günümüze kadar gelmiştir. Evvelce ahşap çatılı ve kiremitli olduğu anlaşılan yapı son onarımda kâğır olarak inşa edilmiştir. Bursa'ya gelen kepenekçilerin mecburi konağı olan hanın kapısında sabun satılırdı. Ayrıca şehirde alınıp satılan her türlü malzeme bu handa tartılır, tartılardan elde edilen kantariye resmi hanın gelirini teşkil ederdi. Kapının sağında ve solunda kantar ve levazımının aslı durduğu kantarcılara ayrılan üç adet oturma yeri (peyke) halen mevcuttur (ayrıca bk. EMİR HANI).

Hamam. Yan yana inşa edilmiş bir çift hamamdır. Geçen zaman içinde bıçakçı ve hallaçlar gibi etrafındaki esnafın adıyla da anılmış, bir ara sadece kadınlar hamamı, daha sonra kahvehane olmuştur; günümüzde ise Aynalı Çarşı adıyla kullanılmaktadır. Hamamın erkekler kısmı 140 m² kadar soğukluğu, arada ılıklik ve helâ, daha sonra sıcaklığı ile uzunlamasına bir plan gösterir. Dört eyvanlı olup sıcaklığın köşelerinde halvetler bulunur. Yan tarafındaki kadınlar kısmının soğukluk, ılıklik ve iki halveti daha küçük ölçülerdedir. Duvarları taş-tuğla işçiliğine sahiptir, kubbeleri Türk üçgenli kasnaklara oturmuştur ve tuğladan kirpi saçaklıdır. 1958 yangınından sonra tamir edilen hamamın erkekler kısmı çarşı olarak düzenlenmiş, güney ve batı cephelerinde iki kapı açılmış, soğuklukla ılıklik ve göbektaşı arasındaki duvarlar kaldırılmış, su deposu dükkâna çevrilmiş, külhanı da tamamen yok olmuştur.

BİBLİYOGRAFYA :

Hudâvendigâr Vilâyeti Salnâmesi, 1287, s. 32; a.e., 1314 (23. Defa), s. 297; a.e., 1315 (24. De-

Orhan Gazi Camii son cemaat yeri revak ucundaki ikiz sivri kemer

fa), s. 296; Hasan Tâib, *Hâtıra yahud Mir'ât-ı Bursa*, Bursa 1323, s. 24-25; Kamil Kepeci, *Bursa Hanları*, Bursa 1935, s. 3-4; A. Memduh Turgut Koyunluoğlu, *İznik ve Bursa Tarihi*, Bursa 1935, s. 119; Sedat Çetintaş, *Türk Mimari Anıtları: Osmanlı Devri Bursa'da İlk Eserler*, İstanbul 1946, s. 17-30; a.mlf., *Yeşil Cami ve Benzerleri Cami Değildir*, İstanbul 1958, s. 8; A. Gabriel, *Une capitale turque Brousse-Bursa*, Paris 1958, s. 46-49, 182; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârîsi I*, s. 61-89, 96-101; a.mlf., "Bursa Orhan Gazi Camii ve Osmanlı Mimarîsinin Menşei Meselesi", *VD*, VI (1965), s. 69-83; Kâzım Baykal, *Bursa ve Anıtları*, İstanbul 1982, s. 103; *Türkiyede Vakıf Abideler ve Eski Eserler*, Ankara 1983, III, 148-152, 334, 378; Bedri Yalman, *Bursa*, İstanbul 1984, s. 79, 91; Yusuf Oğuzoğlu, "Osmanlı Arşivi Kayıtlarına Göre 1855 Bursa Depremi", *Bursa Yöresi'nin Depremelliği ve Deprem Tarihi* (ed. Nurcan Abacı), Bursa 2001, s. 81-88; Sezai Sevim, "Fethin Bursa'ya Kazandırdıkları", *Gümüşlülerden Günümüze Osmanlı Kültüründe Bursa* (haz. Hasan Basri Öcalan), İstanbul 2003, s. 105-109.

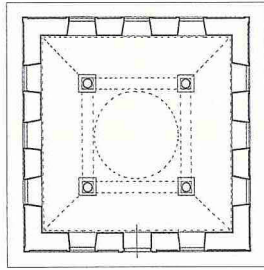

DOĞAN YAVAŞ

ORHAN GAZİ TÜRBESİ

Bursa'da
ikinci Osmanlı padişahının
defnedildiği türbe.

Bursa'yı fetheden Orhan Bey, babasının vasiyetini yerine getirerek onu Gümüşlü Kümbet denilen binanın içine defnetmiştir. Burada bulunan manastır kompleksinden bir kısmı Orhan Medresesi, bir kısmı da fetih camisi olarak Orhan Camii'ne dönüştürülmüş ve asırlarca burası Kaleiçi Orhan Camii olarak hizmet vermiştir (depremde yıkıldıktan sonra kitâbesi Şehâdet Camii'nin doğu duvarına konulmuştur). Orhan Gazi de vefatında bu manastırın bir kısmına gömülmüştür. Büyük bir ihtimalle burası camiye dönüştürülen mekândı. Bursa kadı sicillerinde mevcut bu binaya ait bazı inşaat ve tamirat belgelerinden türbe ile caminin yan yana olduğu sonucu çıkmaktadır. Bu türbeye de Osman Gazi

Orhan Gazi
Türbesi'nin
planı

Türbesi'nde olduğu gibi ayrı vakıflar bağlanmıştır.

Bursa'yı yerle bir eden 1855 depreminde türbe tamamen yıkılmıştır. Şimdiki binanın kitâbesi yoksa da Osman Gazi Türbesi ile birlikte 1863'te Sultan Abdülaziz tarafından inşa ettirildiği bilinmektedir. 16,80 x 16,80 m. ebadındaki binanın duvar kalınlığı 1,30 metredir. Mermer söveli ve dilimli kemerli kapıdan girilen yapının, Bursa'daki I. Murad Hudâvendigâr ve II. Murad'ın türbelerinde olduğu gibi birbirine kemerlerle bağlanmış dört sütun üzerine oturan küçük bir kubbesiyle etrafında beşik tonozla örtülü dehlizi vardır. Osman Gazi Türbesi'ndeki barok volütlü süslemeler burada sütun başlıklarında diziler halinde görülür. Yuvarlak kemerli pencereler mermer söveli ve demir şebekelidir. Kare mekân her kenarda üç, kapı tarafında iki pencere ile aydınlatılmakta, Hereke kumaşından yapılmış perdeler son derece basit görünen iç mekânı biraz güzelleştirmektedir. Sivri kemerlere oturan pandantifli kubbenin içi kalem işleriyle kartuşlar şeklinde süslenmiş, pandantifler ve pencere alınlıkları iri barok motifleriyle tezyin edilmiştir. Orhan Gazi'nin yeşil çuha pûşîdeli sandukası pirinç şebeke ile çevrili olup sandukanın üzerinde beyaz kandilli, mavi kristal bir avize asılıdır. Türbedar odasının olmayışı, pencere şebekelerinin basitliği, sanduka pûşîdesinin sadeliği, küçücük avizesi ve kitâbesiz oluşuyla Osman Gazi'nin türbesine nazaran çok daha sade bir görünüm arz etmektedir. Osman Gazi Türbesi'nde olduğu gibi bu binanın girişinde de iki sütüncü bir sundurması ve dikdörtgen bir giriş holü olduğu eski resimlerden belli olmaktadır. Türbede Orhan Gazi'nin sandukasından başka yirmi sanduka daha vardır. Pirinç şebeke içinde ortada yer alan Orhan Gazi'nin sandukası mermer kaide üzerinde, diğerleri tuğladan örülmüş mermer görünümlü setlerdedir. Orhan Gazi, eşi Nilüfer Hatun, Orhan Gazi'nin oğlu Şehzade Kasım, Yıldırım Bayezid'in kızı Fatma Sultan, Cem Sultan'ın oğlu Abdullah ve II. Bayezid'in oğlu Şehzade Korkut'un dışında diğer kabirlerin kim-

lere ait olduğu bilinmemektedir. Kadı sicillerinde yer alan belgelerden, önceki binanın üzerinin birden çok kubbeyle örtülü olduğu anlaşılmaktaysa da yeni bina tek kubbeli olarak yapılmıştır. Eski yapıdan sadece antrolak motifleri ve pano bordürleri gibi döşeme mozaik parçaları görülmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Âşıkpaşaoğlu Tarihi (haz. Nihal Atsız), Ankara 1985, s. 38; Hasan Tâib, *Hâtıra Yahud Mir'ât-ı Bursa*, Bursa 1323, s. 11-12; A. Memduh Turgut Koyunluoğlu, *İznik ve Bursa Tarihi*, Bursa 1935, s. 141-142; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârîsi I*, s. 105-107; Kâzım Baykal, *Bursa ve Anıtları*, İstanbul 1982, s. 53-54; Bedri Yalman, *Bursa*, İstanbul 1984, s. 128-129; Hakkı Önkol, *Osmanlı Hanedanı Türbeleri*, Ankara 1992, s. 265-269; Yusuf Oğuzoğlu, "Osmanlı Arşivi Kayıtlarına Göre 1855 Bursa Depremi", *Bursa Yöresi'nin Depremelliği ve Deprem Tarihi* (ed. Nurcan Abacı), Bursa 2001, s. 81-88; Ahmed Tevhid, "İlk Altı Padişahımızın Bursa'da Kâin Türbeleri", *TOEM*, sy. 16 (1328), s. 977-981; Semavi Eyice, "Bursa'da Osman ve Orhan Gazi Türbeleri", *VD*, V (1962), s. 133-154.

DOĞAN YAVAŞ

ORHON, Orhan Seyfi

(1890-1972)

Beş Hececî şairlerden, yazar.

İstanbul Çengelköy'de doğdu. Babası Miralay Mehmed Emin Bey, annesi Nimet Hanım'dır. Çengelköy Mekteb-i İbtidâîsi'ne bir süre devam ettikten sonra gittiği Havuzbaşı Mektebi (1902), Beylerbeyi Rüşdiyesi (1905) ve Mercan İdâdisi'ni bitirdi. Yüksek öğrenimini Dârülfünun Hukuk Şubesi'nde tamamladı (1914) ve Osmanlı Meclis-i Meb'ûsanı Kavânin ve İctimâiyât-ı Umûmiyye kâtibi olarak memuriyete girdi. Meclis-i Meb'ûsan'ın kapatılmasıyla (1920) açığa kaldı. Yayıncılığa başlayarak 1922-1946 yılları arasında bacanağı Yusuf Ziya Ortaç ile veya tek başına çok sayıda mizah, edebiyat, fikir, aktüalite ve magazin dergisi çıkardı. Bu arada Harp Akademisi ve Harbiye Mektebi ile Erenköy Kız Lisesi'nde edebiyat dersleri okuttu. 1941'de İstanbul Erkek Lisesi edebiyat öğretmenliğine tayin edildi. Bir ara İtalyan Lisesi'nde Türkçe derslerine girdi. 1944'te Ankara'da yapılan bir mitingde öğrenci olaylarıyla ilgili görülerek bakanlık emrine alınması üzerine siyasete girmeye karar verdi. 1946-1950 döneminde Cumhuriyet Halk Partisi Zonguldak milletvekili, 1965-1969 döneminde Adalet Partisi İstanbul milletvekili oldu. Gazetelerde köşe yazarlığı da yapan şair İstanbul'da öldü ve Zincirlikuyu Asrî Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Orhan Gazi Türbesi - Bursa

